

ROZHODNUTÍ

Čestná rada Komory veterinárních lékařů České republiky (dále jen jako „**Komora**“) za přítomnosti svých členů MVDr. Renáty Hlavové, MVDr. Zbyňka Horáka, MVDr. Lubomíra Hoška, MVDr. Michala Kudly, MVDr. Michaela Mazocha, LL.M., MVDr. Jany Piskovské a MVDr. Marie Vokřálové rozhodla v řízení dle ust. § 17 a násl. zákona č. 381/1991 Sb., o Komoře veterinárních lékařů České republiky, ve znění pozdějších předpisů,

t a k t o :

I. Disciplinárně obviněný

je disciplinárně vinen, že

dne 07.11.2024 provedl orchidektomii pacienta – psa, plemeno [REDAKCE]
[REDAKCE] kryptorchida, chovatelů [REDAKCE]
[REDAKCE] na místě, které nesplňovalo
zákonné podmínky kladené na veterinární pracoviště;

tedy

nepostupoval při výkonu svého povolání odborně, v souladu s jeho etikou a způsobem stanoveným obecně závaznými právními předpisy, když porušil pravidla profesní etiky vůči pacientovi, kdy je zejména povinen poskytovat veterinární péči v rozsahu, pro nějž má dostatek znalostí, zkušeností, fyzických předpokladů a materiální vybavení tak, aby nedostatek těchto aspektů neměl negativní vliv na kvalitu poskytovaných služeb;

čímž

závažně porušil svoji povinnost danou ust. § 6 odst. 2 písm. a) zákona 381/1991 Sb., o Komoře veterinárních lékařů České republiky, ve spojení s porušením článku 4 odst. 2 písm. a), článku 4a odst. 4 a článku 18 odst. 1 Profesního řádu Komory veterinárních lékařů České republiky.

II. Za výše uvedené disciplinární provinění se disciplinárně obviněnému podle ust. § 17 odst. 1 písm. b) zákona č. 381/1991 Sb., o Komoře veterinárních lékařů České republiky, ukládá disciplinární opatření – pokuta ve výši 5.000 Kč.

III. Disciplinárně obviněnému se podle ust. § 38 odst. 2 disciplinárního řádu ve spojení s ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, ukládá nahradit Komoře veterinárních lékařů České republiky náklady disciplinárního řízení ve výši 2.500 Kč.

IV. Částky uvedené ve výrocích II. a III jsou splatné do 15 dní ode dne právní moci tohoto rozhodnutí, a to na bankovní účet Komory veterinárních lékařů České republiky č.

Odůvodnění

Předseda revizní komise Komory veterinárních lékařů České republiky (dále jen „Komora“) jako navrhovatel podal proti [redacted] (dále jen „obviněný“ či „disciplinárně obviněný“), dne 10.02.2025 návrh na zahájení disciplinárního řízení, a to pro skutek vymezený ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

Čestná rada ve věci jednala dne 02.08.2025, a to v obsazení uvedeném v záhlaví tohoto rozhodnutí. Jednání se zúčastnil navrhovatel i obviněný.

Čestná rada při jednání provedla následující důkazy:

- *stížnost doručená dne 19.11.2024, vč. příloh,*
- *doplnění stížnosti doručené dne 27.11.2024, vč. příloh,*
- *e-mail [redacted] ze dne 17.01.2025,*
- *výpis z matriky Komory,*
- *vyjádření obviněného ze dne 30.12.2024,*
- *záznam o nevyplnění Formuláře pro veterináře ke splnění povinnosti podle § 21 profesního řádu ze dne 17.01.2025*

Z provedeného dokazování vyplynuly následující skutečnosti.

1) Stížnost doručená dne 19.11.2024, vč. příloh

Ze stížnosti vyplynulo, že Komora veterinárních lékařů České republiky obdržela dne 19.11.2024 prostřednictvím emailu stížnost stěžovatelů – [redacted] (dále jen jako „stěžovatelé“) na způsob ošetření jejich psa, plemeno [redacted] (dále jen „pacient“) ze strany obviněného. Ve stížnosti stěžovatelé uvedli následující skutečnosti.

Pacient byl na den 07.11.2024 v 18:00 hod. objednan na provedení operace spočívající v odstranění ztraceného varlete. Jeden ze stěžovatelů [redacted] byl provádění operace osobně přítomen. Obviněný operaci prováděl v džínách a svetru a prostředí se nezdálo být sterilní.

Pacient dostal injekci na uspání a následně druhou. Když pacient usnul, začal jej obviněný bez rukavic operovat. Při řezu se mu zřejmě podařilo přetnout cévu, protože pacient začal hodně krváčet. Obviněný z toho byl poměrně nervózní, protože krvácení se mu zprvu nedařilo zastavit. Nakonec se mu to však podařilo. Obviněný pacientovi varle vyřízl, a to včetně srůstů. Obviněný psíka zašil, kdy mluvil o vnitřních i vnějších stezích. Za 10 dní měli stěžovatelé dojít na vytažení stehů.

Stěžovatelé s pacientem odešli domů, kdy ten byl totálně krvavý v operované oblasti. Stěžovatelé na základě zkušeností s dříve vlastněným psem věděli, jak probíhá stav po operaci.

V tomto případě to však bylo odlišné. Pacient i druhý den nebyl v pohodě, nejedl a nechtěl vycházet na procházku. Stěžovatelé si zpočátku mysleli, že pacient je přecitlivělý. Venku pacient v podstatě pouze stál a nehýbal se. Neměl potřebu močení. Odpoledne, kdy už pacient něco vypil, se stěžovatelům jeho močení nezdálo. Když zvedl nohu, nic neteklo, a zase jen stál. Stěžovatelé však byli stále v domněn, že je pacient pouze přecitlivělý a že je při pocítění štychů tak vydešený, že neumí zvednout nohu. Stěžovatelé si nadále naivně mysleli, že by pejsek mohl močit i v jiné poloze. To se ale nestalo.

V pátek (08.11.2024) kolem 13:00 hod. stěžovatelé kontaktovali obviněného. Ten jim řekl, že je pacient zřejmě přecitlivělý s tím, že stěžovatelé jej musí rozchodit a poté mu půjde i močit. Nepříznivý stav pacienta však trval až do rána dalšího dne. Uplynulo tak již 40 hodin od operace a stav pacienta se nezměnil. Stěžovatelé pacienta tahali ven jako kozu na obojku. Když pacient zvedl nohu, nemočil, avšak břicho měl plné. Následně začal i zvracet po vypití vody. Tento stav se stěžovatelům nelíbil, proto telefonicky kontaktovali obviněného, který jim sdělil, ať s pacientem přijdou po 16:00 hod. Obviněný následně pacientovi vycévkoval moč, udělal test na infekci, který byl negativní, a změřil teplotu, která byla v pořádku. Rána byla suchá.

Obviněný během cévkování po operaci uvedl, že se močových cest nedotkl. Dodal však, že i pokud by se tak stalo, mohl by pacient močit druhou stranou. Pro stěžovatele byl tento výrok obviněného nepochopitelný, kdy dle jejich názoru pokud pacient přestal močit na jedné straně, měl obviněný alespoň zvažovat možnost poškození na druhé straně či provedení dalších vyšetření.

Po vycévkování byla přítomna trocha krve. Břicho pacienta trochu povolilo. Obviněný dal pacientovi injekci proti bolesti a injekci k zažívání a proti zvracení. Dále stěžovatelům doporučil léky proti bolesti určené pro lidi, konkrétně něco podobného ibuprofenovým kapkám. Na to stěžovatelé reagovali tak, že tyto léky samy o sobě způsobují nevolnost a proto se je rozhodli nepoužít. Obviněný poslal stěžovatele domů s tím, že kdyby pacient nečůral, mají přijít za 24 hodin na další vycévkování.

Pacientův stav se po návratu domů neměnil. Pouze měl obrovskou potřebu pít, vypitou vodu však opakovaně vyzvracel. Pacient se trápil celou noc. Měl plné břicho a při tlaku bylo cítit tekutinu. V 6:30 se stěžovatelé dovolali na kliniku v [REDACTED]

[REDACTED] – dále jen jako [REDACTED] Tam jim potvrdili špatný stav pacienta a začali proto okamžitě jednat.

Pacientovi byla odebrána krev, ze které bylo zjištěno, že pacientovi odcházejí ledviny, má krev plnou draslíku, je dehydrovaný a je v ohrožení života. Břicho měl plné moči a ze sonografie bylo zjištěno, že mu moč teče rovnou do břicha.

Stěžovatelé odcházeli v naději, že se podaří pejska zachránit. V neděli (10.11.2024) večer jim z [REDACTED] telefonovali, že se jim podařilo šokovými infuzemi pacienta stabilizovat a že druhý den budou muset pacienta urgentně operovat. Moč mu totiž stále teče do břicha a hrozí mu tak infekce či jiné následky. Operace byla naplánována na 11.10.2024 na 11:00 hod. Ve 13:00 hodin stěžovatelům chirurg [REDACTED] – dále jen jako [REDACTED] telefonicky sdělil, že při otevření pacienta byla na místech předchozího zákroku objevena nekróza a že toto poškození může mít velmi špatné následky na další život pacienta.

Stěžovatelé pochopili, že život pacienta již nikdy nebude jako dřív. Nebylo zřejmé, zda by se v budoucnu vůbec dokázal sám vyprazdňovat, ať už s pomocí doktora nebo sám. Poškození bylo velmi rozsáhlé, stěžovatelům byla ukázána fotografie s cca 10 cm podlouhlou tmavou částí, která poukazovala na nekrózu. Po odborném zkonzultování zdravotního stavu pacienta

s chirurgem se stěžovatelé dohodli na eutanázii pacienta.

Závěrem své stížnosti stěžovatelé uvedli vlastní analýzu možných chyb obviněného a jejich důsledků. Za možná pochybení obviněného stěžovatelé označili přetnutí cévy a krvácení, poškození močových cest, nekrózu tkáně a pooperační selhání.

Stěžovatelé ke své stížnosti přiložili fotografie pořízené dne 07.11.2024 při provádění operace pacienta obviněným, které zachycují obviněného a pacienta. Z těchto fotografií je zejména patrné, že obviněný pacienta operoval bez chirurgických rukavic, s nasazenými hodinkami na levém zápěstí a v civilním oblečení (bez chirurgického pláště).

Stěžovatelé ke své stížnosti dále přiložili denní záznamy vyhotovené na [REDAKCE] [REDAKCE] v souvislosti s ošetřením pacienta této kliniky ve dnech 10.11.2024 a 11.11.2024.

Z denního záznamu vyhotovenému k vyšetření ze dne 10.11.2024 je patrný aktuální zdravotní stav pacienta, jakož i průběh a okolnosti daného vyšetření. Zejména je patrné, že:

- pacienta tohoto dne na [REDAKCE]
- jako důvod návštěvy bylo uvedeno: „nevymočí se, těžká apatie, zvracení, post-op kryptorchid“;
- jako popis anamnézy bylo uvedeno: „v čt večer byl operován – vyjmutí kryptorchidního varlete – [REDAKCE] druhé varle nechali; dr popisoval velké krvácení během zákroku; dr dal atb na týden v injekci, za 10 stehy měli přijít na stehy; od čt nejí; ve čt močil, od pátku nemočí; včera u veta, cévkování; vzorek moči, prý vše v pořádku, jen kapička krve; prý bez teploty; dostal včera inj proti bolesti a jednu na trávení a proti zvracení; ale zvracení přetrvává; celková slabost; varle prý bez nádorového bujení, jen bylo srostlé s okolními tkáněmi“;
- ke klinickému vyšetření bylo uvedeno: „Vědomí – výrazná apatie až stupor, laterální poloha; Sliznice růžové, suché, CRT do 4 sl, výrazný uremický zápach; Kožní řasa po vytažení se vrací do 4-5s, dehydratace susp 12%; KVS stabilní, bez šelestu, TF 80, pulsy slabé, sym., synchronní se srd. akcí; Plicní pole čisté, bronchovesikulární, DF 20, RE 0/3; Abdomen fluktuje na dotek, bolestivý, palpce nemožné; V tříse patrná jizva po operaci – hemoragický výpotek; tt 38,0 °C“;
- jako závěr vyšetření bylo vedeno: „vysoké podezření na rupturu močové trubice“;
- na 11.11.2024 bylo naplánováno provedení chirurgického zákroku.

Z denního záznamu vyhotovenému k vyšetření ze dne 11.11.2024 je patrný aktuální zdravotní stav pacienta, jakož i průběh a okolnosti daného vyšetření. Zejména je patrné, že:

- pacienta tohoto dne na [REDAKCE]
- byl proveden chirurgický zákrok, který byl popsán následovně: „přístup – paramediální kožní řez rozšiřující původní jizvu, přístup do d.b. v linea alba; katetr zaveden do močového měchýře, nedostatečný odvod moči, unik do břišní dutiny; nekroza tkaáně včetně vývodných močových cest od tigonu moč měchýře a přiléhající části močové trubice, únik moči do břišní dutiny v této blasti; nekrotizace tkáně v důsledku nedostatečného prokrvení tkání; vzhledem k nemožnosti korektní rekonstrukce močových cest majitel informován o nepříznivé prognoze; po dohodě s majiteli provedena euthanasie“.

Stěžovatelé dále ke své stížnosti přiložili zvukový záznam komunikace vedené dne 12.11.2024 (tj. po eutanázii pacienta) mezi [REDAKCE] a disciplinárně obviněným. Stěžovatelé současně přiložili také textový přepis této komunikace. Z této komunikace (resp. jejího záznamu) je zejména patrné, že:

- na dotaz [REDACTED] proč obviněný v pátek (08.11.2024) nereagoval na nemočení pacienta obviněný uvedl, že: „Protože to ještě nebylo, to nečurá, já jsem zkusil močovou rouru a ta byla průchodná“;
- na další dotaz [REDACTED] zda byl obviněný na milion procent neměl podezření na to, že v pátek (08.11.2024) nebo v sobotu (09.11.2024) pacient umírá, obviněný uvedl, že: „Já jsem neměl podezření, že umírá“;
- na výtku [REDACTED] spočívající v tom, že obviněný dříve nezareagoval na sdělené informace o zdravotním stavu pacienta, obviněný uvedl, že: „Jaké skôr. Já bych Vás poslal, kdybych viděl, že je potřeba. A navíc manžel mě tady rozmlouval, říkal mě, že on je hysterický“.

Stěžovatelé dále ke své stížnosti přiložili „Stížnost na ordinaci [REDACTED] ze dne ze dne 14.11.2024. Jako autor tohoto dokumentu je uvedena [REDACTED] bytem [REDACTED] která v něm popisuje své negativní zkušenosti s návštěvou ordinace disciplinárně obviněného. Skutečnosti uvedené v tomto dokumentu však žádným způsobem nesouvisí s projednávanou věcí a tedy s ošetřením pacienta ze strany obviněného.

Stěžovatelé dále ke své stížnosti přiložili sken Průkazu původu psa vystavený Českomoravskou kynologickou unií. Z tohoto dokumentu je patrný původ pacienta.

2) Doplnění stížnosti doručené dne 27.11.2024, vč. příloh

Z doplnění stížnosti vyplynulo, že se dne 27.11.2024 na navrhovatele prostřednictvím emailu obrátila paní [REDACTED] (tj. jedna ze stěžovatelů) s doplněním její předchozí stížnosti.

K tomuto doplnění stížnosti paní [REDACTED] přiložila platební výměry vystavené dne 11.11.2024 na [REDACTED] v souvislosti s ošetřením pacienta. Z těchto platebních výměrů je zejména patrné, jaké částky byli stěžovatelům ze strany této kliniky v souvislosti s předmětným vyšetřením pacienta účtovány.

3) E-mail paní [REDACTED] ze dne 17.01.2025

Z e-mailu paní [REDACTED] vyplynulo, že se dne 17.01.2025 se na navrhovatele Komory prostřednictvím e-mailu znovu obrátila paní [REDACTED] Ta navrhovateli sdělila další své negativní zkušenosti s obviněným.

Uvedla, že na začátku roku 2021 se v ordinaci obviněného uskutečnila operace jejího psa [REDACTED] nar. dle očkovacího průkazu dne 12.06.2017. Obviněný [REDACTED] nevystavil žádné doklady o operaci. Po smrti psa, která nastala 3 dny po operaci, jí pak obviněný oznámil, že nechce dostat zaplacení, jelikož se mu operace nepovedla. Doklad o zaplacení tak [REDACTED] nemá. Pitva psa nebyla provedena.

[REDACTED] se dále vyjádřila k prostoru, ve kterém obviněný jejího psa operoval. Uvedla, že obviněný psa operoval na adrese, která je na Google uvedena v místnosti podobné garáži. Místnost se jí nezdála hygienicky zabezpečená. Stejně tak na ni ani obviněný nepůsobil příliš profesionálně. Nepořádek v místnosti ale nebyl.

Závěrem [REDACTED] uvedla, že obviněný následně po smrti psa [REDACTED] navštívil u ní doma. Řekl jí, že mu nic nehrozí, jelikož jeho ordinace je vlastně garáž a nemá ji registrovanou jako ordinaci.

4) Výpis z matriky Komory

Z výpisu z matriky Komory bylo ověřeno, že v dané věci je dána osobní působnost Komory, obviněný je jejím členem Komory. Z výpisu současně vyplývá, že se obviněný stal členem Komory již dne 10.09.1990.

5) Vyjádření obviněného ze dne 30.12.2024

Z Vyjádření obviněného vyplynulo, že dne 02.01.2024 obviněný navrhovateli prostřednictvím datové schránky doručil své „vyjádření ke stížnostem na moji ordinaci“ datované ke dni 30.12.2024.

V tomto vyjádření obviněný ke stížnosti stěžovatelů uvedl, že pacienta viděl mnohokrát. Dále uvedl, že si stěžovatelé k chirurgickému zákroku vybrali jeho a že se o úmrtí pacienta dozvěděl od pana doktora z [REDAKCE]

Dále se obviněný vyjádřil k případu chovatelky paní [REDAKCE] kdy uvedl, že si nevzpomíná, že by kdy [REDAKCE] viděl a ošetřoval jejího psa.

Ke svému vyjádření obviněný nepřipojil žádné materiály, které by souvisely s ošetřením pacienta na jeho klinice.

6) Záznam o nevyplnění Formuláře pro veterináře ke splnění povinnosti podle § 21 profesního řádu ze dne 17.01.2025

Ze záznamu o nevyplnění Formuláře pro veterináře ke splnění povinnosti podle § 21 profesního řádu ze dne 17.01.2025 vyplynulo, že obviněný Komoře prostřednictvím příslušného formuláře ani ke dni 17.01.2025 neoznámil zařazení svého pracoviště do příslušného typu a zaměření, jakož ani skutečnosti týkající se vybavení pracoviště a jeho provozních, personálních a technických podmínek či informací o tom, že zahájil nebo ukončil výkon povolání veterinárního lékaře na jakémkoli veterinárním pracovišti.

Komoře je z její činnosti známo, že obviněný vykonává svou veterinární činnosti v provozovně na adrese [REDAKCE] Žádné další informace o dotčeném pracovišti však Komora od obviněného ke dni podání tohoto návrhu neobdržela.

7) Vyjádření obviněného na jednání čestné rady konaném dne 02.08.2025

Obviněný se osobně zúčastnil jednání čestné rady Komory v projednávané věci, kdy v této souvislosti zodpověděl hned několik otázek týkající se ošetření pacienta, které mu byly položeny ze strany přítomných členů čestné rady.

Obviněný v rámci svých odpovědí zejména uvedl, že na adrese [REDAKCE] nemá žádné pracoviště. Nemůže však nikomu zakázat, aby k němu chodil. Dále, že si uvědomuje, že operaci pacienta neměl provádět. Své pracoviště nemá nijak označeno, operace pacienta byla prováděna v místě bydliště.

K vybavení tohoto pracoviště obviněný uvedl, že je vybaveno vyšetřovacím stolem, lampou, sterilizátorem, dvěma židlemi, kancelářským stolem, světly, zářivkami, dveřmi, oknem, nástroji, přívodem teplé i studené vody, odpadem. Dodal, že je již v důchodu a nemá žádné oficiální místo podnikání.

V rámci své závěrečné řeči obviněný shrnul, že ve svém vyjádření navrhovateli sdělil, že nemá žádné oficiální pracoviště, a tedy že tím odpadá nutnost další specifikace vybavení prostoru, ve kterém provedl operaci pacienta. Vyjádřil se také tak, že je smutné, že navrhovatel vychází pouze z obsahu stížnosti stěžovatelů, která nemusí být pravdivá. Uzavřel však, že si je vědom svých chyb.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti dospěla čestná rada k následujícím závěrům.

Bylo prokázáno, že obviněný dne 07.11.2024 provedl orchidektomii pacienta – kryptorchida v nevyhovujících podmínkách, a to na místě, které nesplňovalo zákonné požadavky kladené na veterinární pracoviště ve smyslu článku 18 a násl. Profesního řádu Komory.

„Pracoviště“ obviněného, v rámci kterého obviněný předmětný zákrok na pacientovi provedl, totiž nenaplnovalo ani minimální požadavky kladené na nejnížší formu veterinárního pracoviště, kterým je ve smyslu článku 18 odst. 1 písm. a) Profesního řádu Komory, veterinární ordinace, veterinární ambulance nebo veterinární ošetrovna (dále jen jako „**veterinární ordinace**“).

Veterinární ordinace se totiž má podle článku 18a odst. 2 Profesního řádu Komory sestávat alespoň z čekárny, ordinační místnosti a skladu léčiv. Pracoviště obviněného však tyto požadavky nesplňovalo. Tuto skutečnost ostatně výslovně přiznal sám obviněný v rámci svého vyjádření na jednání čestné rady.

Dále pak porušení uvedené povinnosti vyplývá také z fotografie pořízené dne 07.11.2024 při provádění operace pacienta obviněným, kterou stěžovatelé přiložili ke své stížnosti, a která je založena na čísle listu 10 předmětného disciplinárního spisu (dále jen jako „**fotografie**“). Z fotografie lze totiž dovodit, že čekárnu měly v rámci pracoviště obviněného patrně představovat dvě židle v místnosti zachycené na předmětné fotografii napravo. Tato „čekárna“ se však nacházela v přímo v ordinační místnosti, ve které se nacházel také operační stůl, na kterém obviněný současně vykonával operační zákrok.

Je pak nepochybné, že základní smyslem zákonného požadavku na zřízení čekárny v rámci (nejen) veterinárních pracovišť je snaha zajistit, aby klientům, kterým aktuálně ze strany veterinárního lékaře není poskytována žádná služba, byl poskytnut prostor, kde mohou v pokoji vyčkat na jejich oslovení ze strany veterináře. Stejně tak má tento prostor sloužit k tomu, aby veterinární lékař nebyl při výkonu jednotlivých mnohdy velmi náročných operačních zákroků ze strany čekajících klientů vyrušován. V neposlední řadě má být takovým oddělením ordinační místnosti a čekajících klientů zajištěna také ochrana všech zúčastněných osob a zvířat spočívající v nastavení příznivých hygienických podmínek. Čekárna umístěná v ordinační místnosti nadto neumožňuje veterinárnímu lékaři uchovat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvěděl při výkonu veterinární léčebné a preventivní činnosti, protože čekající klienti mohou být přímými svědky ošetřování zvířete jiného klienta.

S ohledem na výše uvedené tak zjevně nelze připustit výklad, podle kterého by snad naplnění zákonného požadavku na obsazení čekárny v rámci veterinárního pracoviště byl naplněn v důsledku instalace dvou židlí přímo v ordinační místnosti, co víc, s přímým výhledem na operační stůl. Takový závěr ostatně podporuje také gramatický rozbor článku 18a odst. 2 Profesního řádu Komory, ze kterého vyplývá, že čekárna (a stejně tak sklad léčiv) nemohou být součástí ordinační místnosti, kdy toto ustanovení tyto složky veterinárního pracoviště považuje za 3 oddělené prostory.

V této souvislosti je na místě také dodat, že pracoviště obviněného nesplňovalo ani požadavek na obsazení samostatného skladu léčiva vyplývající ze stejného ustanovení Profesního řádu. Z fotografie je totiž patrné, že obviněný léčiva neskladoval v žádné samostatné místnosti, nýbrž ve skříních přímo za operačním stolem.

Z výše uvedeného je tak dle navrhovatele zřejmé, že obviněný dne 07.11.2024 provedl orchidektomii pacienta na pracovišti, které nesplňovalo základní zákonné náležitosti veterinární ordinace dle článku 18a Profesního řádu Komory. Z povahy věci pak pracoviště obviněného nemohlo splňovat ani náležitosti jiného typu veterinárního pracoviště dle článku 18 Profesního řádu Komory.

Pracoviště obviněného totiž současně nemohlo splňovat náležitosti jak veterinární kliniky, tak veterinární nemocnice, tak ani výjezdní veterinární služby, kdy jejich náležitosti jsou v rámci jednotlivých článků 18b, 18c a 18f Profesního řádu Komory vždy stanoveny minimálně shodně, jako je tomu v případě požadavků náležitostí veterinární ordinace. Z povahy věci se pak v případě zákroku na pacientovi nemohlo jednat ani o výkon veterinární činnosti v rámci terénní veterinární služby či výjezdní veterinární služby, kdy nedošlo k poskytnutí veterinární péče výlučně v prostorách stěžovatelů či hospodářství. Lze tak uzavřít, že předmětný zákrok obviněný provedl na místě, které nesplňovalo náležitosti žádného z typů veterinárního pracoviště tak, jak je stanovují články 18 až 18f Profesního řádu Komory.

V případě ošetření pacienta je navíc na místě stanovit, že šlo o výkon chirurgického zákroku, v rámci kterého bylo podstatně zasahováno do integrity pacienta. Provádění takového zákroku v nevyhovujících podmínkách, tedy mimo odpovídající veterinární pracoviště, je pak zjevně způsobilé vystavit pacienta ohrožení. To ostatně potvrzuje také znění článku 18e odst. 2 písm. b) Profesního řádu Komory, podle kterého je provedení chirurgických výkonů vyžadujících přístup do dutiny hrudní, dutiny břišní, dutiny tělní, nebo ke kostem a kloubům (tj. mimo jiné provedení orchidektomie) i v případě terénní veterinární služby zpravidla nezbytné provádět na „standartním“ vybaveném pracovišti. Je tak zjevné, že zákroky podobné tomu, který provedl obviněný na pacientovi, vyžadují zvláštní míru ochrany prostředí, ve kterém jsou prováděny. I z tohoto důvodu je tak nezbytné považovat provinění obviněného za závažné.

Čestná rada pak dodává, že nemůže obstát ani argumentace obviněného o tom, že v situaci, kdy neměl u Komory své pracoviště řádně „oficiálně“ nahlášeno jako veterinární ordinaci, povinnosti spojené s jeho vybavením na něj nedopadaly. Zákonná ustanovení stanovující povinnost provádět veterinární zákroky pouze v prostředí, které splňuje stanovené náležitosti, totiž dopadají na veškerá ošetření pacientů v jakémkoliv prostředí. V žádném případě nelze dovodit, že by tato pravidla dopadala pouze na pracoviště, která byla Komoře dříve řádně nahlášena postupem podle § 21 Profesního řádu Komory. Opačný výklad by totiž připouštěl zcela absurdní závěr, kdy by si veterinární lékař prostým nesplněním oznamovací povinnosti vůči Komoře mohl zajistit, že může svou veterinární činnost beztréstně provádět prakticky v jakémkoliv prostředí bez dodržení jakýchkoliv základních požadavků na jeho vybavení. To však zjevně nelze připustit, kdy taková situace by byla zcela v rozporu se smyslem a účelem zákonné úpravy. Navíc platí, že Profesní řád Komory výslovně počítá s tím, že některá ošetření pacientů mohou být prováděna také v prostředí zcela mimo prostory jakékoliv ordinace veterinárního lékaře (terénní veterinární služba, výjezdní veterinární služba, Mobilní veterinární ambulance). Takové prostředí pak z povahy věci nemůže být u Komory jako veterinární pracoviště ohlášeno. I pro takové případy však Profesní řád Komory v §§ 18d až 18f stanovuje jasné náležitosti, které musí být při ošetřování pacientů dodržovány. Předchozí neohlášení pracoviště Komoře (a tedy nesplnění zákonné povinnosti) tedy nelze brát jako legitimní důvod pro to, aby v případě, kdy bude na takovém pracovišti přeci jen vykonávána veterinární činnost, nemuselo toto pracoviště splňovat požadavky stanovené Profesním řádem Komory.

Závěrem navrhovatel konstatuje, že z obsahu vyjádření [REDAKCE] dne 17.01.2025 se lze důvodně domnívat, že obviněný zákroky na svých pacientech v nevyhovujícím prostředí provádí opakovaně. Obviněný současně ke dni podání tohoto návrhu stále nesplnil svou povinnost oznámit Komoře prostřednictvím příslušného formuláře zařazení svého pracoviště do příslušného typu a jeho zaměření dle článku 21 Profesního řádu Komory. I tyto skutečnosti tak svědčí o zjevně liknavém přístupu obviněného v otázkách spojených s místem výkonu jeho veterinární činnosti.

Obviněný tak výše popsáním jednáním porušil svou povinnost stanovenou v ust. § 6 odst. 2 písm. a) zákona 381/1991 Sb., o Komoře veterinárních lékařů České republiky, s porušením

článku 4 odst. 2 písm. a), článku 4a odst. 4 a článku 18 odst. 1 Profesionálního řádu Komory veterinárních lékařů České republiky.

Průběh disciplinárního řízení tak umožnil čestné radě konstatovat, že skutek vymezený ve výroku I. tohoto rozhodnutí se skutečně stal, že jej spáchal disciplinárně obviněný a že jde o disciplinární provinění obviněné ve smyslu ustanovení § 17 odst. 1 zákona o Komoře.

Při úvaze o formě a výměře disciplinárního opatření přihlédla čestná rada k tomu, že pochybení obviněného je na místě považovat za závažné, kdy prováděním operačního zákroku mimo prostory splňující zákonné náležitosti veterinárního pracoviště obviněný zvýšil riziko zhoršení zdravotního stavu pacienta. Nižší forma disciplinárního opatření či opatření v nižším rozsahu by tak nebylo dostatečná. Uvedené protiprávní jednání obviněného však podle návrhovatele není natolik závažné, že by odůvodňovalo uložení vyšší pokuty nebo vyšší formy disciplinárního opatření. Současně je dle návrhovatele nezbytné přihlédnout k tomu, že s výjimkou dalšího řízení vedeného v návaznosti na stížnost stěžovatelů nebyl obviněný při svém dlouholetém členství v rámci Komory doposud disciplinárně trestán. Peněžitou pokutu ve výši 5.000,- Kč tak čestná rada považuje v daném případě za dostatečnou.

Výrok o povinnosti disciplinárně obviněné k náhradě nákladů řízení odůvodňuje čestná rada ustanovením § 38 odst. 2 disciplinárního řádu v platném znění, podle nějž je veterinární lékař, který byl uznán pravomocně vinným, povinen nahradit Komoře náklady disciplinárního řízení v paušální výši stanovené prováděcím právním předpisem vydaným dle ustanovení § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, kterým je ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám. Uvedený prováděcí předpis v citovaném ustanovení stanoví paušální částku nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, ve výši 2.500,- Kč, a čestná rada proto stanovila disciplinárně obviněné povinnost nahradit náklady řízení právě v uvedené výši.

Poučení:

Návrhovatel i obviněný se vzdali svého práva na podání odvolání. Proti tomuto rozhodnutí tak není odvolání přípustné.

V Brně dne 02.08.2025

MVL. ...pan Vencel
předseda čestné rady
Komory veterinárních lékařů České republiky